

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

28. 02. 2022 - 06. 03. 2022

motto týdne:

„Kdo není proti nám, je s námi.“

PONDĚLÍ 28. 02. sv. Romana, opata

Mk 10,17-27; Žl 111,1-2.5-6.9+10c Komentář: **1 Petr 1,3-9**

Raně křesťanská katecheze naplňovala povzbuzením a nadějí. Tím je pro nás stále inspirující. Neklade naše zvěstování přílišné důrazy na „musíš – nesmíš“?

ÚTERÝ 01. 03. sv. Albína, biskupa

Mk 10,28-31; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4 Komentář: **1 Petr 1,10-16**

Ochotná mysl a odhodlání k následování – stát se podobným samotnému Stvořiteli. Odkaz a úkol i pro mě!

STŘEDA 02. 03. Popeleční středa

Jl 2,12-18; Žl 51,3-4.5-6a.12-13.14+17; Mt 6,1-6.16-18

Komentář: **2 Kor 5,20 – 6,2**

Přijetím křtu jsem i já Kristovým vyslancem. Kéž mě naplní touha po smíření s Bohem. V letošní postní době se chci soustředit na to, aby Bůh přišel tam, kde jsou ve společnosti nepřekonatelné bariéry. Začnu u sebe!

ČTVRTEK 03. 03. sv. Kunigunda (Kunhuta), císařovna a řeholnice OSB

Dt 30,15-20; Žl 1,1-2.3.4+6 Komentář: **Lk 9,22-25**

Možná budu odmítán se svým svěděním. Provázet Ježíše a sdílet s ním i nepochopení může však být cenným impulzem k soucítění a lásce...

PÁTEK 04. 03. sv. Kazimíra, polského knížete, prince

Iz 58,1-9a; Žl 51,3-4.5-6a.18-19 Komentář: **Mt 9,14-15**

Zdánlivou nepřítomnost Boha a pocit odloučení od něj zná asi každý. Ale trpělivé snášení tohoto stavu může být tím pravým postem!

SOBOTA 05. 03. sv. Jana Gaetano, řeholníka OFMConv

Iz 58,9b-14; Ž 86,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Lk 5,27-32**

Nekritizuji i já církev a její představitele, když se víc věnují lidem na okraji než „zbožným a věrným“?

1. neděle postní - Cyklus C 06. 03. 2022

Vstupujeme do vzácného času postní doby. Název „postní“ je možná zavádějící. Nejde ani tolik o odříkání, i když si máme během všedních dnů odepřít maso či něco jiného. Ale především je to čas velké duchovní obnovy, duchovního vzepětí.

Proto zaznívají texty, které považujeme za největší poklady naší víry.

A vše vrcholí obnovou našeho křtu při vigílii Velikonoc.

1. ČTENÍ

Kniha Deuteronomium (Pátá kniha Mojžíšova) patří do Zákona – Tóry. Kolem roku 630 př. Kr. byl nalezen její opis v Jeruzalémě a stala se důvodem velké náboženské reformy. Náš text je tzv. dějinné krédo – vyznání víry na základě toho, co lidé s Bohem zažili. Tento text je asi vůbec nejstarší vyznání víry Starého zákona!

Dt 26,4-10

Mojžíš řekl lidu: „Kněz vezme z tvé ruky koš a položí ho před oltář Hospodina, tvého Boha. Ujmeš se slova a vyznáš před Hospodinem, svým Bohem:

‘Můj praotec byl potulným Aramejcem, sestoupil do Egypta a přebýval tam v malém počtu osob jako přistěhovalec. Ale stal se tam národem velkým, mocným a početným. Egypťané však nás týrali, sužovali a podrobili tvrdému otroctví. Tehdy jsme křičeli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin slyšel náš hlas, viděl naši bídu, lopotu a útlak. Hospodin nás vyvedl z Egypta mocnou rukou, napřaženým ramenem, šířil velký strach a působil znamení a divy. Přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zem, zem oplývající mlékem a medem. Nyní hle – přináším prvotiny plodů půdy, kterou jsi mi dal, Hospodine!’
Položíš koš před Hospodinem, svým Bohem, a pokloníš se Hospodinu, svému Bohu.“

ŽALM 91

*Žalm je důležitým odkazem na dnešní evangelium, kde se bude mluvit o ochraně anděly. Je ale také ujištěním o Boží ochraně pro všechny, kdo se k Bohu utíkají...
Odpověď: **Bud' se mnou, Pane, v mé tísní.***

Kdo přebýváš v ochraně Nejvyššího, – kdo dlíš ve stínu Všemocného,
– řekni Hospodinu: „Mé útočiště jsi a má tvrz, – můj Bůh, v něhož doufám!“
Nepřihodí se ti nic zlého – a útrapa se k tvému stanu nepřiblíží. – Vždyť svým andělům vydal o tobě příkaz, – aby tě střežili na všech tvých cestách.
Na svých rukou tě ponesou, – abys nenarazil o kámen svou nohou.
– Po zmiji a hadu budeš kráčet, – šlapat budeš po lvu i draku.
Vysvobodím ho, protože lne ke mně, – ochráním ho, protože zná mé jméno.
– Vyslyším ho, až mě bude vzývat, – budu při něm v tísní,
– zachráním ho a oslavím.

2. ČTENÍ

List Římanům prochází velmi systematicky otázku, zda jsme ospravedlněni skutky Zákona (praxe Izraelitů), nebo na základě víry v Ježíšovo vykoupení (kapitoly 1–8). Kapitoly 9–11 se vrací k úloze Izraele. Náš text opakuje základní přesvědčení křesťanů, jak dojít ospravedlnění před Bohem.

Řím 10,8-13

Bratři! Co říká Písmo? „Blízko tebe je to slovo, máš ho v ústech i ve svém srdci“; to je slovo víry, kterou hlásáme. Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse. Písmo přece říká: „Žádný, kdo v něho věří, nebude zklamán.“ Není totiž žádný rozdíl mezi židem a pohanem; všichni přece mají jednoho a téhož Pána a ten je bohatě štědrý ke všem, kdo ho vzývají. Vždyť „každý, kdo bude vzývat jméno Páně, bude spasen“.

EVANGELIUM

Po zprávě o narození a křtu v Jordánu je Ježíš podroben zkoušce věrnosti Bohu. Dábel testuje, nakolik Ježíš zneužije svého postavení Syna Božího, nakolik je ovládán žádostivostí a mocichtivostí. Pro představu je dobré si uvědomit, že poušť se táhne řadu kilometrů od Jeruzaléma k údolí Jordánu, kde končí hlubokým srázem. Chrám byl v té době fascinující stavbou, jejíž hradby se tyčily vysoko nad údolím potoka Cedron.

Lk 4,1-13

Ježíš se vrátil od Jordánu plný Ducha svatého. Duch ho vodil pouští čtyřicet dní a dábel ho pokoušel. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl. Dábel mu řekl: „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!“

Ježíš mu odpověděl: „Je psáno: ‘Nejen z chleba žije člověk.’“

Pak ho dábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto moc a jejich slávu dám tobě, protože mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se přede mnou skloníš, všechno to bude tvoje.“ Ježíš mu na to řekl: „Je psáno: ‘Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit!’“ Potom ho dábel zavedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů! Je přece psáno: ‘Svým andělům vydá o tobě příkaz, aby tě ochránili, a ponesou tě na rukou, abys nenarazil nohou o kámen.’“ Ježíš mu odpověděl: „Je řečeno: ‘Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha!’“ Když dábel dokončil všechna pokušení, opustil ho až do určeného času.

K ZAMYŠLENÍ

Náš Spasitel prochází pokušením! Zdá se to až neuvěřitelné, že si démon dovoli zaútočit na Božího Syna. Nepoznal ho, nebo si ve své pýše myslel, že dosáhne rozdělení osob v Nejsvětější Trojici? Pokušení každopádně patří k duchovní zkušenosti. Obranou není diskuse se zlem či Zlem. Obranou je plné opření se o víru v Boha. O vztah k pravému Bohu, který si nenecháme útoky zla rozvrátit. Démon užívá nejčastěji strategii vyvolání strachu a lživého překroucení skutečnosti. Jeho slova nejsou pravdivá. Ježíš se proto brání citací Božího slova. Je tedy třeba znát Boží slovo, či alespoň jeho nejdůležitější části, a připomínat si, kdo je náš Bůh. A právě to je smyslem postní doby.